

[Robert Mikkelsen.]

Politistat, som den højtærede Minister med Rette tager Afstand fra. Denne Politiets Virksomhed fik, som vi ved, for en Række af dem, den omfattede, Følger, utilsigtede, skæbnesvangre Følger, Følger, som jeg ikke tror, de, der indsamlede Oplysninger, havde forudset. Men trods den Advarsel, der ligger heri, opbevares disse Kartoteker stadig, og jeg har Grund til at tro, at de stadig bruges. Man maa ogsaa faa det Indtryk af den højtærede Ministers Redegørelse, at det politiske Politi er en Institution, hvis Eksistens og Metoder er Offentligheden fuldt ud bekendt. Om Kartotekerne sagde den højtærede Justitsminister for nogle Dage siden i Radioen, at vel var de ikke offentligt tilgængelige, men den Kendsgerning, at Politiet fører — jeg understreger, at den højtærede Minister ikke sagde førte — saadanne Kartoteker, er absolut ikke nogen Hemmelighed. Da „Ekstra-bladet“ i Begyndelsen af Maanedens spurgte om disse Forhold, henvendte Bladet sig ogsaa til et Par høje Politimænd. Jeg tillader mig et kort Citat:

„Vi rettede først Spørgsmaalet til Polidirektør Seidenfaden, der kort og godt svarer: Nej, jeg kender i hvert Fald intet til det, har aldrig set det. Hvis et saadant Kartotek virkelig er oprettet, er det sket før min Tid, formentlig af Rigspolitiet.“

Bladet henvendte sig saa til Rigspolitichef Begtrup-Hansen:

„Rigspolitichef Begtrup-Hansen kender imidlertid heller intet til Sagen. Han henviser til Københavns Politi, idet han bemærker, at Arrestationerne af Kommunerne under Besættelsen skete paa Grundlag af de forskellige Afdelingers Kartoteker.“

Saa henvendte man sig til Statsadvokat Hoff, som udtalte:

„Jeg kender heller intet til et Kartotek af den Art. Jeg spurgte efter det efter Kapitulationen, men fik det Svar, at det ikke mere eksisterede. Det blev vistnok i sin Tid oprettet af Københavns Politis 2. Afdeling, men i Dag vilde et saadant Kartotek jo højst have historisk Interesse.“

Naar altsaa Landets tre højeste Politimedlemmænd over for Offentligheden erklærer intet at vide om disse Forhold, er det, uanset om de ved noget eller ej, i hvert Fald berettiget at fastholde, at dette Politi selv gør, hvad det kan, for efter bedste udenlandske Forbillede at knytte Ordet „hemmeligt“ til sit Navn og sin Virksomhed.

Nu først kommer der nogle Oplysninger om disse Forhold ud til Offentligheden, men det forekommer mig, at det ikke fremgik af den højtærede Ministers Indlæg, hvorledes disse Oplysninger maa virke paa Offentligheden. Den højtærede Minister vil vel ikke benægte, at der kan være begaaet Fejl, der kan i enkelte Tilfælde have fundet Ting Sted, som ikke burde være sket, men disse Ting maa klarlægges ved særlig Undersøgelse, og den højtærede Minister finder altsaa, at det ikke er til Hinder for, at Virksomheden kan fortsættes. Den Maade at se Sagen paa forekommer mig i Bund og Grund forkert. Det, som den højtærede Minister tror er Undtagelser, enkeltstaaende Afvigelser, det er tværtimod Regelen for dette Politis Arbejde, det er hele Grundlaget for dets Eksistens, og det, som den højtærede Minister mener er normale Retningslinier for Arbejdet, eksisterer slet ikke.

Det fremgik ogsaa af den højtærede Ministers Tale i Radioen, at der havde været 3 Faser i dette Politis Udvikling her i Landet. Jeg kunde have ønsket, at Ministeren ogsaa her i Dag vilde have givet lidt Oplysninger om de Ting, som han der talte om, og yderligere vilde have suppleret dem, men vi ved i hvert Fald, at i 1928 begyndte Afdeling D sin Virksomhed under Københavns Opdagelsespoliti. Dengang var Zahle Justitsminister. Senere udviklede det sig til en Slags Rigsregistratur i 1931. (*Christmas Møller*: 1928? Da var Zahle ikke Justitsminister). Undskyld, det var Rytter. Saa maa jeg bede det rettet til: Dengang var Rytter Justitsminister. Jeg nævnte ikke dette som noget af væsentlig Betydning, men blot for at oplyse, at disse Ting er sket under Justitsministre fra alle politiske Partier. Det, der for mig er væsentligt, er ikke, hvem der var Justitsminister, men hvor Initiativet udgik fra. Det udgik fra Chefen for Københavns Opdagelsespoliti. Det var dengang Hr. Thune Jacobsen. Jeg vilde videre gøre opmærksom paa, at i 1938, da vi havde en socialdemokratisk Justitsminister, skete der en vidtgaaende Udvidelse af dette Politi. Den Gang kom Initiativet fra Rigspolitichefen. Rigspolitichefen var dengang Hr. Thune Jacobsen. Den tredie store Udvidelse af det politiske Politis Arbejde foregik i 1941, da Statsadvokaturen for særlige Anliggender og dens Afdeling blev sat ind i den aktive Kamp imod den danske Frihedsbevægelse. Den Gang endelig udgik Initiativet fra Ministeren selv, men da var det ogsaa Hr.